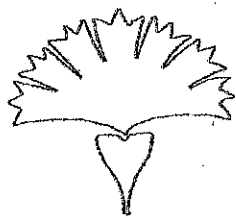

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Φλεβάρης 2002

αρ. φύλλου 85

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 010-3822315, fax 010-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα www.aske.gr

ΣΕ ΑΠΟΓΝΩΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΛΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» ότι αποδεικνύεται «ΔΙΑΛΥΤΙΚΗ η «ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ» του ΣΗΜΙΤΗ» με το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ. Και, πράγματι, η αποδυνάμωση του πρωθυπουργού και η ανυπαρξία κυβερνητικής πολιτικής είναι το κυρίαρχο φαινόμενο του πολιτικού προσκηνίου της εποχής.

Δεν είναι όμως και το πιο σημαντικό. Το σημαντικότερο είναι η πρόδηλη, πλέον, διάγκωση των προβλημάτων της χώρας μας, η συσσώρευση των οποίων και η αδυναμία λύσης, λόγω ακριβώς αυτού του πολιτικού σκηνικού, είναι και η αφορμή για τις πολιτικές εκρήξεις, που άρχισαν κιάλας να εκδηλώνονται.

Το ταπεινωτικό ταξίδι στις ΗΠΑ.

Η πρώτη φάση των παρενεργειών ή δρομολογημένων εξελίξεων από το χτύπημα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου φαίνεται να έχει ολοκληρωθεί (παρά τις αντιδράσεις της άλλης μερίδας των
(συνέχεια στη σελ. 8)

ΕΠΙΣΦΑΛΗΣ Η ΜΟΝΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ

Οι εξελίξεις στο Αφγανιστάν με την απομάκρυνση από την εξουσία των Ταλιμπάν και την εγκατάσταση εκεί αμερικανικών βάσεων, σε συνδυασμό με τις απειλές επέμβασης σε, περίπου, 60 χώρες, αποδεικνύει ότι οι ΗΠΑ επιδιώκουν την επιβολή της απόλυτης κυριαρχίας τους στον κόσμο.

Τα σχέδια τους αυτά πιστεύουν ότι μπορούν να τα πραγματοποιήσουν με το νόμο του ισχυρού, παραμερίζοντας κάθε έννοια Διεθνούς Δικαίου και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΝΑΤΟ (1999) ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟ (2003)

Το 2003 θα είναι έτος μας ο ευρωστρατός, που θ' αποτελείται από 50.000 έως 60.000 άνδρες και στον οποίο θα συμμετέχει και η Ελλάδα και μάλιστα με δυνάμεις δυσανάλογα μεγάλες προς τον πληθυσμό της.

Η πολιτική μας ηγεσία και τα μέσα διαμόρφωσης της κοινής γνώμης (τα αποκαλούμενα ΜΜΕ) προσπαθούν να δικαιολογήσουν την ελληνική συμμετοχή με τους παρακάτω δύο ισχυρισμούς:

• Ο ευρωστρατός θα είναι ένα αντίβαρο στο ΝΑΤΟ, ένας άλλος πόλος, που θα συμβάλει στην παγκόσμια ισορροπία.

• Η δημιουργία του ευρωστρατού είναι μια θετική εξέλιξη για την Ελλάδα, διότι αποθαρρύνει την τουρκική επιθετικότητα και οποιαδήποτε άλλη απειλή στο μέλλον.

Στο άρθρο αυτό θα υποστηρίξουμε ότι τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά.

Οι ΗΠΑ χρειάζονται τον ευρωστρατό

Στις 4/4/1949 αποφασίστηκε

Δημοσιεύτηκε
στην εφημερίδα
ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗ
10/11/2002

στην Ουάσινγκτον η ίδρυση του ΝΑΤΟ από 12 χώρες, τις ΗΠΑ και 11 συμμάχους τους, Βέλγιο, Γαλλία, Δανία, Ισλανδία, Ιταλία, Καναδά, Λουξεμβούργο, Μ. Βρετανία, Νορβηγία, Ολλανδία και Πορτογαλία. Σε αυτούς προσετέθησαν το 1952 η Ελλάδα και η Τουρκία, το 1955 η Δ. Γερμανία και το 1982 η Ισπανία. Σήμερα συμμετέχουν ως δόκιμα μέλη η Τσεχία, η Ουγγαρία και η Πολωνία, σύνολο 19 μέλη.

Διακηρυγμένος σκοπός του ΝΑΤΟ ήταν η αποτροπή του κομμουνιστικού κινδύνου. Διακήρυξη κατά το ήμισυ ειλικρινής, διότι με τους κομμουνιστές που κατείχαν την εξουσία στην Αν. Ευρώπη και συγκρότησαν στις 14/5/1955 το σύμφωνο της Βαρσοβίας (ΕΣΣΔ, Αλβανία, Βουλγαρία, Ουγγαρία, Αν. Γερμανία, Πολωνία, Ρουμανία και Τσεχοσλοβακία), είχαν αποκαταστήσει μια ισορροπία με άτυπες συμφωνίες (Τσεχρένη, Γιάλα, Πότονταμ), καθόρισαν σφαίρες επιρροής στην Ευρώπη και ο ένας δεν επενέβαινε στα του άλλου. Ο πραγματικός κίνδυνος ήταν τα ανεξέλεγκτα κινήματα μέσα στις χώρες
(συνέχεια στη σελ. 4.)

αίσθηση ισχύος και τα συμφέροντα που προωθούν τους τυφλώνουν. Όμως και μέχρι την τελευταία στιγμή της ενδεχόμενης ήττας τους δε θα παραιτηθούν, όπως, άλλωστε, συνέβη με κάθε αυτοκρατορία. Δεν έχει δει ο κόσμος, ίσως, τα χειρότερα.

Η οικονομική κρίση στις ΗΠΑ με τη συσσώρευση υπερκερδών τις οδηγεί στην αναζήτηση πιο κερδοφόρων διεξόδων. Πίσω από την, παράλογα, ακραία αμερικανική επιθετικότητα βρίσκεται η αγωνία της απώλειας στρατηγικών πλεονεκτημάτων με κορυφαίο τον έλεγχο των πετρελαίων. Είναι χαρακτηριστικό ότι η αμερικανική κυβέρνηση χρηματοδοτεί πλέον έρευνες για εναλλακτικό καύσιμο (υδρογόνο), ενώ πριν προωθούσε άντληση πετρελαίου ακόμη
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΕΠΙΣΦΑΛΗΣ Η ΜΟΝΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ

(δυνάμεια από τη σελ. 1)

και μέσα σε βιότοπους (Αλάσκα).

Στις ΗΠΑ είναι ορατή η διαπάλη εξουσίας πολλών αντιτιθέμενων συμφερόντων, που εκφράζεται σχηματικά από δύο πόλους. Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ (Πάουελ) και το υπουργείο άμυνας (Γσέινι, Ράμσφελντ, Γούλφοβιτς, Ράις). Οι διαφορές πολιτικής είναι αποτέλεσμα των αντιθέσεων του αμερικανικού κεφαλαίου (πετρέλαια, όπλα, ΜΜΕ κ.λ.π.). Η πολιτική των ΗΠΑ ως τώρα είναι αποτέλεσμα συμβιβασμών μεταξύ τους.

Οι δυτικοευρωπαίοι και οι Ιάπωνες, παρόλο που δεν τολμούν ν' αμφισβητήσουν τη μονοκρατορία των ΗΠΑ, αντιλαμβάνονται ότι το να σύρονται πίσω από την πολιτική τους θα τους θέσει στο περιθώριο των διεθνών εξελίξεων και, το κυριότερο, θα τους εξαρτήσει πλήρως ενεργειακά.

Πάντως η Ιταλία τώρα είναι ακόμη πιο φιλοαμερικανική, ενώ η Γερμανία προσπαθεί να μην έλθει σε ρήξη, ελπίζοντας μέσω των ΗΠΑ σε πρόσβαση στην ζώνη της Κεντρικής Ασίας. Η Γαλλία δε μετέχει στις εξελίξεις

Περσικός Κόλπος

Οι προσπάθειες στρατιωτικού ελέγχου των πετρελαικών πηγών και οδών με αφετηρία τη δεκαετία του 90 έφεραν τα αντίθετα αποτελέσματα. Στις χώρες του Κόλπου η εγκατάσταση στρατιωτικών βάσεων, η παρουσία αμερικανών στρατιωτών, η επιβολή αγοράς άχρηστου, γι' αυτές, αμερικανικού στρατιωτικού εξοπλισμού έχουν αποσταθεροποιήσει τα φιλοδυτικά μοναρχικά καθεστώτα, έχουν συρρικνώσει τις ανθούσες, λόγω πετρελαίου, οικονομίες τους και έχουν ριζοσπαστικοποιήσει τους αραβικούς πληθυσμούς, με άξονα το Ισλάμ.

Η απώλεια του Ιράν το 1979 από την αμερικανική επιρροή και μια ενδεχόμενη απώλεια της Σαουδικής Αραβίας και με δεδομένη τη σημερινή κατάσταση στο Ιράκ έχει χαθεί, για τις ΗΠΑ, το 80 % της παγκόσμιας παραγωγής, που παράγεται με πολύ φθηνές τιμές.

Η απειλή αμερικανικής επέμβασης στο Ιράκ συνδέεται με την αποκοπή των πλούσιων σε πετρέλαια περιοχών, δηλ. του βόρειου (Μοσούλη, Ιρκούκ) και του νότιου τμήματος της χώρας, που σήμερα παραμένουν ανεκμετάλλευτα. Σχεδιάζουν, γι' αυτό, στο βορρά ένα Κουρδιστάν-δορυφόρο προκαλώντας τη σφοδρή αντίδραση της Τουρκίας που ...κόπτεται υπέρ της ακεραιότητάς του.

Είναι σημαντικό ότι η Γαλλία, η Ιταλία και η Ιαπωνία έχουν συνάψει συμφωνίες

εκμετάλλευσης πετρελαικών κοιτασμάτων και με το Ιράκ και με το Ιράν, γι' αυτό αντιτίθενται σε αμερικανική επέμβαση στην περιοχή. Η Γαλλία μάλιστα έχει συγκρουσθεί ανοιχτά με τις ΗΠΑ για το νόμο Ντ' Αμάτο, που επιβάλλει κυρώσεις και εμπάργκο σε ξένες εταιρείες που συνάπτουν συμβόλαια με το Ιράκ και το Ιράν. Τελικά ο νόμος αυτός λειτουργεί εις βάρος των ίδιων των αμερικανικών εταιρειών πετρελαίου.

Καύκασος-Κεντρική Ασία

Η διάλυση της Σοβ. Ένωσης και το κενό ισχύος που δημιουργήθηκε στον πετρελαιοφόρο Καύκασο έκανε την περιοχή διεκδικήσιμη από τις αμερικανικές εταιρείες πετρελαίου. Το πρόβλημα όμως δεν είναι οι πηγές αλλά οι δρόμοι του πετρελαίου που διέρχονται μέσα από εχθρικές ή ασταθείς για τις ΗΠΑ περιοχές (Ρωσία, Ιράν, Ιράκ, Αφγανιστάν, Πακιστάν, Κίνα κ.λ.π.). Τελικά μόνο η Ρωσία κατάφερε να κατασκευάσει τον αγωγό Μπακού-Νοβοροσίσκ και ν' αποκτήσει στρατηγικό πλεονέκτημα.

Στο Αφγανιστάν οι ΗΠΑ στήριζαν έως το 1997 τους Ταλιμπάν, που κατέλαβαν το 1996 την εξουσία με την βοήθεια των πακιστανικών δυνάμεων, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη διέλευση του πετρελαιοαγωγού Ουζμπεκιστάν-Αφγανιστάν-Πακιστάν. Όταν όμως διαπίστωσαν ότι το κόστος των συμβιβασμών και της φύλαξης του αγωγού, λόγω των πολλών αφγανικών κέντρων εξουσίας θα είναι υπέρογκο εγκατέλειψαν την προσπάθεια και στράφηκαν κατά των Ταλιμπάν.

Η στρατιωτική επέμβαση στο Αφγανιστάν και η εγκατάσταση στρατού και βάσεων, που θα έχουν ως αποστολή τη διασφάλιση του αγωγού, είναι εγχείρημα επισφαλές, σε μια περιοχή όπου εύκολα ο σύμμαχοι γίνονται εχθροί. Άλλωστε η επέμβαση στο Αφγανιστάν στοίχισε στις ΗΠΑ παραχωρήσεις γεωπολιτικών ρόλων σ' εχθρού και «φίλους» και ποταμούς δολαρίων και δε θ' είχε αποτέλεσμα, αν δεν πολεμούσαν άλλοι.

Η αμερικανική επέμβαση αποσταθεροποίησε το Πακιστάν και ενίσχυσε την ως τώρα εχθρική Ινδία. Η Κίνα αισθάνεται απειλούμενη από τις αλλαγές συσχετισμού δύναμης, ενώ η Ρωσία, αφού εξασφάλισε την εγκατάλειψη των Τσετσένων από τις ΗΠΑ, δηλ την ασφάλεια του πετρελαιοαγωγού της, και «επισημοποίησε» το ρόλο της στην περιοχή, ακολουθεί πολιτική σύμφωνη με τα γεωστρατηγικά της συμφέροντα.

Παλαιστινιακό

Η αλλαγή της αμερικανικής πολιτικής στο

παλαιστινιακό αποσκοπεί στην επαναφορά του Ισραήλ ως μοχλού πίεσης προς τις αραβικές ελίτ, ώστε να διατηρήσουν οι ΗΠΑ ό,τι είναι δυνατόν από τον έλεγχο των αραβικών πετρελαίων. Όπως είναι φανερό η πολιτική αυτή αποσταθεροποιεί ακόμη περισσότερο τα αραβικά φιλοδυτικά καθεστώτα και τα ωθεί να δείχνουν ότι είναι αντίθετα προς τις ΗΠΑ, για να μην ανατραπούν, εντείνοντας τον αντιαμερικανισμό των Αράβων.

Λατινική Αμερική

Οι συνθήκες στη Λ. Αμερική βάζουν σε κίνδυνο τα αμερικανικά συμφέροντα. Αντάρτικο στην Κολομβία, κοινωνικός αναβρασμός στην Αργεντινή και στον Ισημερινό, άνοδος του αντιαμερικανού Τσάβες στην πετρελαιοπαραγωγό Βενεζουέλα, Ζαπατίστας στο Μεξικό είναι σημάδια ανησυχητικά για τις ΗΠΑ.

Ο, παράλογα, ακραίος επιθετικός ρόλος

της υπερδύναμης, παράγει μαζικά φανατικούς αντιπάλους της, για να είναι τελέσφορος, θα πρέπει να στηριχθεί και από την αμερικανική κοινωνία. Με τα γεγονότα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου, που δεν αποκλείεται να τα προκάλεσαν ή να τα γνώριζαν οι αμερικανικές υπηρεσίες, θέλησαν να περάσουν στους αμερικανούς ότι θα έχουν απώλειες.

Το νέο ιδεολόγημα για την τρομοκρατία, που αντικατέστησε τον κομμουνιστικό κίνδυνο, ως τώρα έχει απήχηση. Όμως το μέλλον θα δείξει αν οι Αμερικάνοι έχουν αποκτήσει μετά το Βιετνάμ αντοχές σε ανθρώπινες απώλειες. Αν η αμερικανική κοινωνία θα ανεχθεί την απροσχημάτιστη δικτατορία. Αν θα μπορούν οι ΗΠΑ με τις αντιθέσεις και τις αντιδράσεις που προκαλούν σ' όλο τον πλανήτη να παίξουν το σημερινό τους ρόλο σε βάθος χρόνου.

Εκσυγχρονισμός σημαίνει πολιτική χωρίς περίθαλψη

Δε μας έφταναν οι φυσικές καταστροφές (και οι αφύσικες!), χιόνια, ευρώ, ακρίβεια, φτώχεια κλπ, έχουμε και τον Υπουργό Υγείας να κάνει φωτισμένες ενέργειες και φαιδρές δηλώσεις. Τελευταία φροντίζει για την υγεία μας, κάνοντάς μας να γελάσουμε κατά το ρητό «το γέλιο κάνει καλό στην υγεία». Αλίμονο όμως το γέλιο μας είναι πικρό.

Κατ' αρχήν, δημιούργησε τα απογευματινά ιατρεία μέσα στα νοσοκομεία, καταργώντας κάθε έννοια δημοσίου ασφαλιστικού συστήματος, αφού όλοι οι ασφαλισμένοι θα πρέπει να πληρώνουν για την εξέτασή τους, με τις ευλογίες του κράτους, ό,τι πλήρωναν μέχρι τώρα στα κρυφά, για να τύχουν της προσοχής και της ανθρώπινης μεταχείρισης κάποιων μεσαίων ή μεγαλογιατρών του ΕΣΥ. Αυτό όμως δεν είναι κοινωνική πολιτική στο τεράστιο θέμα της υγείας, αλλά ιδιωτικοποίηση της μέχρι τώρα δωρεάν περίθαλψης προς τους ασφαλισμένους. Παράνομη νομιμοποίηση στα φακελάκια και όχι πραγματική φροντίδα. Ουσιαστική κατάργηση της δημόσιας ασφαλιστικής κάλυψης. Τι να ζητήσει ένας καθηγητής εκτός Νοσοκομείου, όταν ο συνάδελφός του στο κρατικό ιατρείο παίρνει 40.000 δρχ για κάθε επίσκεψη; Τι να ζητήσει ο παθολόγος ή οφθαλμίατρος της γειτονιάς, όταν μέσα στο νοσοκομειακό ιατρείο ο αντίστοιχος συνάδελφός του παίρνει 20 ή 30.000δρχ;

Ποιος θα ανεχθεί πλέον το εξευτελιστικό ποσό των 1.800δρχ ανά επίσκεψη, στο ιδιωτικό ιατρείο του; Έτσι ένας ένας γιατρός, ένας ένας

κλάδος αποχωρεί και καταγγέλλει τη σύμβασή του με το δημόσιο.

Κάθε μέρα γινόμαστε μάρτυρες, μέσω προσωπικών εμπειριών αλλά και της τηλεόρασης, μιας απερίγραπτης και απελπιστικής κατάστασης στα ιατρεία του Ι.Κ.Α., που ουσιαστικά έχουν εγκαταλειφθεί στην τύχη τους, ενώ τα διαφημισμένα απογευματινά ιατρεία παραμένουν άδεια, όπως άδειο είναι και το κεφάλι αυτών που τα επινόησαν.

Όμως τις τελευταίες μέρες ο κόσμος γελάει. Γελάει πικρά όταν ακούει τον αρμόδιο Υπουργό Υγείας να μιλάει για σουίτες και μονόκλινα δωμάτια στα δημόσια νοσοκομεία, μέσα στους επόμενους μήνες - φυσικά γι' αυτούς που έχουν να πληρώσουν -, ενώ ο λαός σήμερα πετιέται στα ράντζα των διαδρόμων, δίπλα σε κατσαρίδες, κάτω από ετοιμόρροπους σοβάδες και μαυρισμένους σωλήνες, με κουρελιασμένες κουβέρτες και τα μαξιλάρια πρέπει να τα φέρνει από το σπίτι του!! Μπορεί αυτό να μη συμβαίνει παντού, αλλά είναι απαράδεκτο να συμβαίνει έστω και σε ένα νοσοκομείο και δυστυχώς συμβαίνει στα περισσότερα.

Έτσι, έστρεψαν τον κόσμο στα ιδιωτικά νοσοκομεία και κλινικές, τα οποία δεν προσφέρουν καλύτερη ποιότητα περίθαλψης, αλλά έστω φαινομενικά αξιοπρεπή, με αντάλλαγμα την οικονομική αφαιμάξη των εργαζομένων και συνταξιούχων, όσων τουλάχιστον μπορούν. Αυτή είναι η εκσυγχρονιστική κοινωνική πολιτική για τον κ. Παπαδόπουλο. Αυτό είναι το σοσιαλιστικό κίνημα, όχι όπως ξεκίνησε, αλλά όπως κατάντησε, σοσιαλιστρικό. Τώρα όμως όλο και περισσότερο γίνεται φανερό και οι συνέπειες θα'ρθουν.

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΝΑΤΟ (1999) ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟ (2003) (συνέχεια από τη σελ. 1)

μέλη του ΝΑΤΟ, π.χ. με σχέδια του ΝΑΤΟ και αμερικανική καθοδήγηση έγινε το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967 στην Ελλάδα.

Μέχρι το 1945 οι ΗΠΑ ήταν αντιπαθείς μόνο στην αμερικανική ήπειρο, όπου συμπεριφέρονταν ως βάνουσοι επικυρίαρχοι (δόγμα Μονρόε). Στον υπόλοιπο κόσμο θεωρούσαν ότι είχαν τα πολιτικά αθέματα να επεμβαίνουν μόνες τους ως «προστάτες του ελεύθερου κόσμου». Οι πλέον μισητές χώρες ήταν η Μ. Βρετανία και η Γαλλία, ως οι κυριότεροι αποικιοκράτες, και η Γερμανία, ως υπάφια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου.

Με το πέρασμα των χρόνων και τις φρικαλέες επεμβάσεις τους, κυρίως στη Ν.Α. Ασία, οι ΗΠΑ έγιναν η πιο μισητή χώρα του πλανήτη και από κάποια στιγμή και πέρα για τις επεμβάσεις τους χρειάζονται «συνενοχούς», χρειάζονται πολιτική κάλυψη από ό,τι δυνατόν περισσότερους συμμάχους τους, από τη «Διεθνή Κοινότητα». Γι' αυτό στις επιθέσεις τους κατά του Ιράκ, της Γιουγκοσλαβίας και του Αφγανιστάν δεν ήταν μόνες.

Τού ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ*

Το μορφήμα των ευθύνων και του κόστους είναι αναγκαίο στις ΗΠΑ και για δύο ακόμη λόγους:

• Οι ΗΠΑ δεν αντέχουν πολλές επιστροφές φερέτρων με Αμερικανούς στρατιώτες, διότι θα ξηρηνήσει το σύνδρομο του Βιετνάμ (κι αυτό είναι και λόγος αμφισβήτησης της παντοδυναμίας τους).

• Οι ΗΠΑ δεν βρίσκονται και στην καλύτερη οικονομική τους κατάσταση, για να πληρώνουν μόνες τους.

Έτσι το ΝΑΤΟ όχι μόνο δεν διαλύεται, όπως απέρρευε από το καταστατικό του, αφού διαλύθηκε το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, αλλά ενισχύεται:

• Διευρύνεται προς ανατολάς, ασκώντας πίεση προς τη Ρωσία, το «στρατηγικό ανταγωνιστή των ΗΠΑ», και πλησιάζοντας προς τις πλούσιες περιοχές της Κασπίας.

• Διακηρύσσει, πάλι στην Ουάσινγκτον (23-24/4/99), το «Νέο Δόγμα», με βάση το οποίο δίνει το δικαίωμα στον εαυτό του (!) να επεμβαίνει, όπου γης και αναδομεί κατάλληλα τις Ένοπλες Δυνάμεις των χωρών-μελών.

Μάλιστα, πολλές φορές οι ΗΠΑ όχι μόνο δεν θέλουν να δρουν μόνες, αλλά θέλουν να φαίνεται ότι δεν έχουν τον πρώτο λόγο. Στο Κοσσυφοπέδιο, την «πήρηση της τάξης» αναλαμβάνουν Γερμανοί και Γάλλοι και στο Αφγανιστάν ο διοικητής των «συμμαχικών δυνάμεων» είναι Βρετανός. Στο μέλλον θα βόλευσε τις

ΗΠΑ να μην εμπλέκονται καθόλου σε κάποιες επιχειρήσεις, στις οποίες την αποκλειστική ευθύνη να έχουν σύμμαχοί τους, π.χ. η ΕΕ με τον ευρωστράτο της.

Ο ευρωστράτος υπό τον έλεγχο των ΗΠΑ και ΝΑΤΟ

Θεωρούμε δεδομένο ότι το ΝΑΤΟ ελέγχεται πλήρως από τις ΗΠΑ και δεν χρειάζεται να το αποδεχούμε σε αυτό το άρθρο. Να θυμίσουμε μόνο ότι ο Ανώτατος Διοικητής των Συμμαχικών Δυνάμεων στην Ευρώπη (SACEUR) είναι πάντα Αμερικανός και ο ίδιος άνθρωπος είναι συγχρόνως και ο αρχιστρατηγός των Αμερικανικών Δυνάμεων στην Ευρώπη (CINCEUR)!

Ποια είναι, όμως, η σχέση του ευρωστράτου με το ΝΑΤΟ; Έχει ο ευρωστράτος περιθώρια αυτονομίας, όπως ισχυρίζονται οι ευρωπαϊστές; Η δική μας απάντηση είναι ΟΧΙ και, για να στηρίξουμε την άποψή μας, παραθέτουμε συγκριτικά αποσπάσματα από τις αποφάσεις του ΝΑΤΟ (Ουάσινγκτον, Απριλίου 1999) και τις αποφάσεις της ΕΕ (Ελσίνκι, Δεκεμβρίου 1999), στα οποία φαίνεται ότι η ΕΕ όχι μόνο δεν σηκώνει το ανάστημά της στις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, αλλά υλοποιεί τις δικές τους αποφάσεις.

• ΝΑΤΟ: «Το ΝΑΤΟ ενσαρκώνει το διατλαντικό δεσμό που ενώνει Β. Αμερική και Ευρώπη σ' ένα μοναδικό συνεταιρισμό άμυνας και ασφάλειας».

ΕΕ: «Το ΝΑΤΟ πιαρμένει το θεμέλιο της συλλογικής άμυνας των μελών του και θα συνεχίσει να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαχείριση κρίσεων».

• ΝΑΤΟ: «Καλωσορίζουμε τη νέα ώθηση που δόθηκε στην ενίσχυση μιας κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής για την ασφάλεια και την άμυνα στα πλαίσια της Συνθήκης του Άμστερνταμ... Επιβεβαιώνουμε ότι ένας ισχυρότερος ευρωπαϊκός ρόλος θα βοηθήσει στην αύξηση της ζωτικότητας του ΝΑΤΟ... Θα παρασχεθούν στην ΕΕ προκαθορισμένες νατοϊκές δυνατότητες καθώς και κοινό υλικό για χρήση σε επιχειρήσεις υπό διοίκηση της ΕΕ».

ΕΕ: «Το Ευρωπαϊκό Συμβούλο υπογραμμίζει τη βούλησή του να αναπτύξει αυτόνομη ικανότητα να λαμβάνει αποφάσεις, καθώς και να αρχίσει να διεξάγει στρατιωτικές επιχειρήσεις υπό την ηγεσία της ΕΕ προς αντιμετώπιση διεθνών κρίσεων, σε περίπτωση που το ΝΑΤΟ δεν συμμετάσχει σε αυτές ως σύνολο» [Σ.Σ.: δηλ. η ΕΕ θεωρεί τον εαυτό της ως μέλος του ΝΑΤΟ].

• ΝΑΤΟ: «Ν' αναπτύξουμε... δυνάμεις, που αναπτύσσονται πιο γρήγορα, να διατηρούνται και να επιβιώνουν περισσότερο...».

ΕΕ: «Τα κράτη-μέλη πρέπει να είναι σε θέση ως το 2003 να αναπτύσσουν εντός 60 ημερών και να υποστηρίξουν επί τουλάχιστον ένα έτος στρατιωτικές δυνάμεις μέχρι 50.000 - 60.000

ατόμων...».

• ΝΑΤΟ: «Το ΝΑΤΟ και η ΕΕ πρέπει να διασφαλίσουν ότι θα αναπτυχθούν αποτελεσματικές αμοιβαίες διαβουλεύσεις, συνεργασία και διαφάνεια, οι οποίες θα οικοδομήσουν πάνω στους υπάρχοντες μηχανισμούς μεταξύ ΝΑΤΟ και ΔΕΕ».

ΕΕ: «Θα καθοριστούν οι λεπτομέρειες για την πλήρη διαβούλευση, συνεργασία και διαφάνεια μεταξύ της ΕΕ και του ΝΑΤΟ».

Το συμπέρασμα είναι ότι ο ευρωστράτος δεν δημιουργείται ως αντίβαρο ή άλλος πόλος από το ΝΑΤΟ, αλλά κατόπιν απόφασης του ΝΑΤΟ, με τον τρόπο και τους σκοπούς που θέλει το ΝΑΤΟ και λειτουργεί με τις υποδομές του ΝΑΤΟ και υπό τον έλεγχο του ΝΑΤΟ.

Όλα τα παραπάνω δεν σημαίνουν ότι κάποιοι ηγέτες στην Ευρώπη δεν θα ήθελαν μια πιο ανεξάρτητη ευρωπαϊκή πολιτική. Αλλά:

α) Δεν μπορούν. Χαρακτηριστική είναι ανταπόκριση της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ από τις Βρυξέλλες (23/12/01): «Οι Ευρωπαίοι έχουν κατά καιρούς απειλήσει ότι... θ' αναγκαστούν να αναπτύξουν οι ίδιοι ανεξάρτητα δικά τους μέσα [Σ.Σ.: δηλ.: στρατιωτικές υποδομές]. Πλην, όμως, ουδείς τους πιστεύει, η δε απειλή αυτή έχει πλέον προλάβει στις Βρυξέλλες χαρκήτρα μάλλον ανεκδότου, προς τέρψιν διπλωματών και άλλων αξιωματούχων».

β) Κι αν μπορούσαν, γιατί οι λαοί θα ήθελαν να περιμένουν από τις δυτικοευρωπαϊκές άρχουσες τάξεις περισσότερη ανθρωπιά σε σύγκριση με των ΗΠΑ;

Ο ευρωστράτος και η τουρκική απειλή

Και ο δεύτερος ισχυρισμός των ευρωπαϊστών, ότι ο ευρωστράτος θα περιορίσει την τουρκική επιθετικότητα, θεωρούμε ότι είναι αβάσιμος, για τους εξής λόγους:

• Ο ευρωστράτος δεν προρίζεται να δράσει στα σύνορα των χωρών-μελών της ΕΕ, αλλά μακριά από αυτά (στις περιπτώσεις εκτός άρθρου 5, όπως κομψά λέει το ΝΑΤΟ), δηλ. σε χώρες σαν το Αφγανιστάν ή τη Σομαλία. Αυτό συνάγεται και από τις πολιτικές αποφάσεις της ΕΕ και από το είδος του εξοπλισμού και τον τρόπο οργάνωσής και εκπαίδευσής του ευρωστράτου.

• Για να μην υπάρχουν καθόλου αμφιβολίες και δια παν ενδεχόμενο, οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί, χωρίς να πάρουν εξουσιοδότηση από την ΕΕ, συνεννοήθηκαν με την Τουρκία (Σύμφωνο Κωνσταντινούπολης, 26/1/01) ότι ο ευρωστράτος δεν θα αναμιγνύεται σε περιοχές που η Τουρκία θεωρεί ζωτικό της χώρο, όπως η Κύπρος και το Αιγαίο, αλλά και το Κουρ-

διστάν και ο Καύκασος. Στις περιοχές αυτές, χωροφύλακας αναγορεύεται η Τουρκία και ο ευρωστράτος δεν χρειάζεται.

Τό κείμενο της Κωνσταντινούπολης απεδέχθησαν και οι 14 εταίροι μας της ΕΕ και μόνο η ελληνική κυβέρνηση αναγκάστηκε να δείξει ότι αντιδρά και «πέτυχε» αναβολή της απόφασης για το ζωτικό χώρο της Τουρκίας, χωρίς να απορρίψει το κείμενο!

Αυτή η αναβολή δεν έχει κανένα κόστος για την ΕΕ, διότι η δημιουργία του ευρωστράτου προχωρεί κανονικά. Όταν το 2003 ο ευρωστράτος θα είναι έτοιμος, βλέπουμε δύο ενδεχόμενα: α) Να έχει γίνει αποδεκτό και από την Ελλάδα το κείμενο της Κωνσταντινούπολης με κάποιες λεκτικές βελτιώσεις, όπως π.χ. ότι ο ευρωστράτος δεν θα επεμβαίνει στο ζωτικό χώρο όχι μόνο της Τουρκίας, αλλά οποιοδήποτε μέλους ή υποψήφιου μέλους. Αυτή η προσθήκη δεν βελτιώνει σε τίποτα τα πράγματα για την Ελλάδα, διότι η Ελλάδα δεν σκοπεύει να επιθεθεί εναντίον κανενός. β) Το θέμα να παραμείνει ανοικτό επί αόριστον. Και πάλι δεν υπάρχει

διαφορά, πρώτον, διότι η προβλέπει το κείμενο προβλέπεται κάπως γενικότερα από τις αποφάσεις Ουάσινγκτον και Ελσίνκι, και, δεύτερον, ο ευρωστράτος αυτό που χρειάζεται είναι ξεκάθαρη απόφαση γι' αυτό που θέλει να κάνει (τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις ανά τη γη) και όχι γι' αυτό που δεν θέλει να κάνει (τον περιορισμό της τουρκικής επιθετικότητας).

Η υποκρίσια της κυβέρνησης Σημίτη επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι δεν έκανε τίποτα για να αποτρέψει ή να επηρεάσει ή να καταγγείλει το Σύμφωνο της Κωνσταντινούπολης, ούτε για να ενημερώσει κανέναν από τους 14 πριν φτάσουν στο Λάσκαε, και κυρίως από το γεγονός ότι υπέγραψε τις αποφάσεις της Ουάσινγκτον και του Ελσίνκι, από τις οποίες απορρέει αυτό το Σύμφωνο.

• Ας υποθέσουμε (υπόθεση εργασίας) ότι αποφαιζόταν να έχει ο ευρωστράτος ρόλο σε κρίσεις που απειλούν ένα κράτος-μέλος της ΕΕ. Και πάλι η Τουρκία, παρ' ότι δεν είναι μέλος της ΕΕ, έχει ρόλο και λόγο στον ευρωστράτο με βάση τις αποφάσεις Ουάσινγκτον και του Ελσίνκι. Παραθέτουμε:

ΝΑΤΟ: «Αποδιώχνουμε τη μεγαλύτερη σημασία στο να διασφαλίσουμε την όσο το δυνατόν πληρέστερη συμμετοχή Ευρωπαίων συμμάχων που δεν ανήκουν στην ΕΕ σ' επιχειρήσεις αντίδρασης σε κρίσεις υπό τη Διοίκηση της ΕΕ».

ΕΕ: «Θα γίνουν οι κατάλληλες διευθετήσεις, που θα επιτρέπουν σε ευρωπαϊκά κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ που δεν συμμετέχουν στην ΕΕ να συμβα-

λου, στη στρατιωτική διαχείριση κρίσεων από την ΕΕ».

Οι αποφάσεις αυτές αναφέρονται στις 3 χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ που δεν είναι μέλη της ΕΕ (Νορβηγία, Ισλανδία, Τουρκία), δηλ. στην εξής μία: την Τουρκία.

Η στάση που κρατάει η ΕΕ στα ελληνοτουρκικά είναι ακριβώς ίδια με τη στάση της ΔΕΕ και του ΝΑΤΟ, που, ερμηνεύοντας το άρθρο 5 του καταστατικού του, ξεκαθάρισε ότι εγγυάται τα σύνορα της Ελλάδας έναντι οποιουδήποτε εχθρού που δεν είναι μέλος του ΝΑΤΟ (δηλ. σήμερα πρακτικά από κανέναν), ενώ δεν τα εγγυάται σε περίπτωση τουρκικής επίθεσης (δηλ. τον μόνο ορατό σήμερα κίνδυνο).

Για τη διαπραγμάτευση που κατέληξε στο Σύμφωνο της Κωνσταντινούπολης έχουμε δύο ακόμη σχόλια:

α) Οι Αμερικανοί διαπραγματεύθηκαν ένα σημαντικό θέμα της ΕΕ, χωρίς να είναι μέλος της ΕΕ. Η ΕΕ όχι μόνο δεν διαμαρτυρήθηκε, αλλά οι 14 απεδέχθησαν το Σύμφωνο, πράγμα που επιβεβαιώνει τον καθοδηγητικό ρόλο των ΗΠΑ.

β) Η Τουρκία, χωρίς να είναι μέλος της ΕΕ, συναποφασίζει για το στρατό της ΕΕ και ασκεί βέτο, ενώ της Ελλάδας, που είναι μέλος της ΕΕ, δεν ζητείται καν η γνώμη για ένα ζωτικό της θέμα!

Το συμπέρασμα είναι ότι όλη η διαδικασία δημιουργίας του ευρωστρατού και η συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτόν όχι μόνο δεν μείωσε την τουρκική επιθετικότητα, αλλά έδωσε διαβεβαιώσεις στην Τουρκία ότι μπορεί να επιτεθεί όπου και όποτε θέλει, χωρίς οι «μεγάλοι» να την ενοχλήσουν. Έτσι ο Ετσεβίτ αποθρασύνεται και δηλώνει: «Δεν αλλάζει ούτε λέξη» (από το Σύμφωνο). Η θέση της Ελλάδας έγινε δυσχερέστερη.

Και άλλες αρνητικές συνέπειες για την Ελλάδα

Έτσι, λοιπόν, η Ελλάδα οδηγείται στη συμμετοχή 400 αξιωματικών και 3.500 στρατιωτών στον ευρωστρατό και άλλων τόσων για εφεδρεία, με κόστος 20 δις δρχ. το μήνα.

Θα πληρώσουμε τόσα χρήματα για κάτι που, τουλάχιστον, δεν μας αφορά, για να μην αναφέρουμε τη δυσαρέσκεια ή εχθρότητα που θα προκαλείται απέναντί μας, λόγω της συμμετοχής μας στις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις εναντίον των λαών. Ταυτόχρονα δεσμεύουμε για τον ευρωστρατό 40 μαχητικά αεροσκάφη, ελικόπτερα, φρεγάτες, υποβρύχια κ.λπ.

Σε αυτά πρέπει να προσθέσουμε όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το πλαίσιο Ουάσινγκτον - Ελσίνκι, δηλ. τη συμμετοχή μας και στο ΝΑΤΟ, δηλ. ότι:

- Διαλύουμε ολόκληρα τμήματα των Ενόπλων Δυνάμεων και τα μετατρέπουμε σε επιτελεία.

- Σε περίπτωση τουρκικής απειλής μας απαγορεύεται να κινήσουμε ολόκληρες μεγάλες μονάδες που υπάρχουν στο ΝΑΤΟ, αν δεν μας επιτρέψει το ΝΑΤΟ.

- Αλλάζουμε σταδιακά όλο το δόγμα των Ενόπλων Δυνάμεων, από αμυντικό (προς την Τουρκία) σε επιθετικό (προς κάθε Αφγανιστάν).

- Αγοράζουμε όπλα όχι τα πιο καλά, πιο φθηνά και πιο χρήσιμα σε μας, αλλά αυτά που θέλουν οι «σύμμαχοί μας».

- Γεμίζουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις μισοφόρους και μαντζερ(!), αλλάζοντας όλο το πνεύμα που υπήρχε μέχρι τώρα και μας επέτρεψε να επιβιώσουμε ως κράτος πέραν πάσης «λογικής».

Το συμπέρασμα που εμείς τουλάχιστον βγάζουμε απ' όλα τα παραπάνω, είναι ότι η συμμετοχή μας στην ΕΕ και στον ευρωστρατό ζημιώνει την αμυντική μας ικανότητα και αυτός είναι ένας από τους πολλούς λόγους για τους οποίους πρέπει ν' αποχωρήσουμε από αυτήν, ν' αποφασίζουμε οι ίδιοι για το μέλλον του τόπου μας. Δεν ισχυριζόμαστε ότι αυτός είναι ένας εύκολος δρόμος, ισχυριζόμαστε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

* Ο Νίκος Καργόπουλος είναι μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Αγανιστικού Σοσιαλιστικού Κινήματος Ελλάδος (ΑΣΚΕ).

Άρχισε να λειτουργεί η Κίνηση για την Ε.Ε.

Μετά τη σύνοδο της Πανελλαδικής Επιτροπής (2/12/01), για την οποία γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε», άρχισε η λειτουργία της **Κίνησης για την Επανεξέταση της Συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε.**

Η Συντονιστική Επιτροπή συνεδριάζει τακτικά. Στις 20/12/01 εξέδωσε δελτίο τύπου με την ανακοίνωση της ίδρυσης της Κίνησης.

Από τις 4 ομάδες δουλειάς που προγραμματίσαμε έχουν αποκαταστήσει κανονική λειτουργία οι δύο: η Ο.Δ. για τα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα και η Ο.Δ. για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας. Οι άλλες δύο (δημοκρατία-θεσμοί και πολιτισμός) βρίσκονται ακόμη στο στάδιο των διερευνήσεων. Με εισήγηση της πρώτης Ο.Δ. η Σ.Ε. εξέδωσε δεύτερη ανακοίνωση για την καθιέρωση του ΕΥΡΩ.

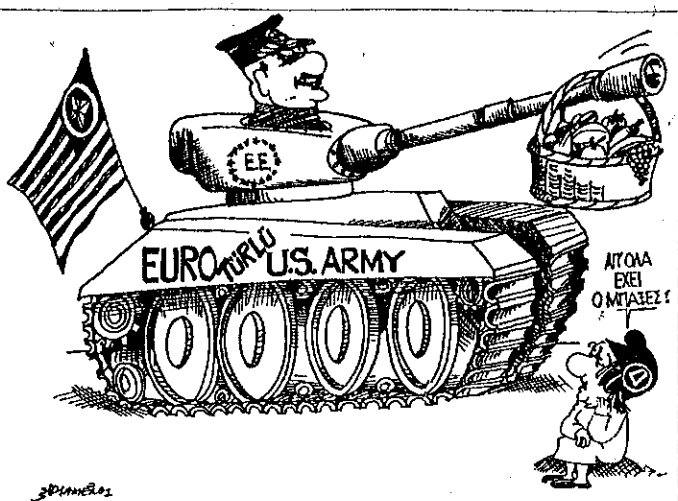
« Η πολυδιαφημισμένη εισαγωγή του ευρώ και η κατάργηση του εθνικού νομίσματος δημιουργεί δικαιολογημένη ανησυχία για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και, κατ' επέκταση, της χώρας μας.

Η νομισματική πολιτική εκχωρείται στην ΕΚΤ, ενώ στην ελληνική κυβέρνηση απομένει η άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής, στ' ασφυκτικά πλαίσια που ορίζει το Σύμφωνο Σταθερότητας με περιορισμό του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού στο 3% του ΑΕΠ.

Η περιοριστική πολιτική που επιβάλλουν οι όροι ένταξης στην ζώνη του ευρώ και το «σκληρό» νόμισμα θα οδηγήσουν τη χεμαζόμενη ελληνική παραγωγή σε περαιτέρω συρρίκνωση, ενώ θα επιταχύνουν την αύξηση των ελλειμμάτων του ισοζυγίου (εμπορικού και πληρωμών) και της ανεργίας και θα προκαλέσουν σοβαρή δυσκολία πληρωμής των υποχρεώσεων του δημοσίου.

Οι επιπτώσεις στα αδύνατα κοινωνικά στρώματα θα είναι βαρύτερες από την περικοπή των κοινωνικών δαπανών, τις ιδιωτικοποιήσεις και την αύξηση της φορολογίας. Ο περιορισμός της εθνικής μας κυριαρχίας εντείνει τον κίνδυνο της απόκλισης από τις άλλες χώρες της Ε.Ε. και εξέλιξης ανάλογης με αυτήν που το ΔΝΤ επισφύλαξε στην Αργεντινή. 16/1/2002 >>

Η πρώτη εκδήλωση στο Λεκανοπέδιο που προγραμματίστηκε θα γίνει στην Ηλιούπολη στις 3 Μάρτη στο αμφιθέατρο του Ειδικού Σχολείου, απέναντι από το Δημοτικό Αναγκητήριο, ώρα 11-1. Ομιλητές θα είναι ο τ.πρέσβυς Θέμος Στοφορόπουλος, ο εκδότης της εφημερίδας ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗ Μανόλης Μηλιαράκης, ο εκπρόσωπος της πολ. κίνησης «Αριστερά!» Χρήστος Καραμάνος και το μέλος της Ε.Ε. του Α.Σ.Κ.Ε. Νίκος Καργόπουλος.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ : «ΕΥΝΟΪΚΕΣ» ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΆΛΛΩΝ

Είναι η πρώτη φορά που διαμορφώνονται ευνοϊκές προοπτικές για το Κυπριακό, που οφείλονται, κατά κύριο λόγο, στη δύσκολη θέση που έχει περιέλθει η Τουρκία το τελευταίο διάστημα, λόγω των εσωτερικών της προβλημάτων και της διεθνούς συγκυρίας.

Η σοβαρή οικονομική κρίση που μαστίζει την Τουρκία, σε αντίθεση με την ευημερούσα ελεύθερη Κύπρο, είχε αντίκτυπο στο ψευδοκράτος. Επιτάχυνε τις αντιθέσεις μεταξύ Τουρκοκυπρίων και τουρκικών αρχών (στρατός, διοίκηση), που στηρίζουν τον Ντεκτάς. Το όραμα της μητέρας-πατρίδας Τουρκίας δεν έχει πέραση στις νέες γενιές Τουρκοκυπρίων, που αισθάνονται περισσότερο Κύπριοι παρά Τούρκοι.

Η Τουρκία είναι στριμωγμένη, λόγω των αμερικανικών σχεδίων για την τριχοτόμηση του Ιράκ καθώς και της αμερικανικής υποστήριξης του Ισραήλ κατά των Παλαιστινίων.

Η δημιουργία κουρδικού κράτους, ακόμη και πλήρως ελεγχόμενου από τις ΗΠΑ, θ' αποσταθεροποιήσει την τουρκική στρατιωτική κάστα και θα θέσει με άλλη μορφή ανατολικό ζήτημα.

Λόγω της κρίσης στο παλαιστινιακό, η Τουρκία έχει αποκοπεί από τον αραβικό κόσμο. Είναι φανερό ότι, λόγω των εξελίξεων στον Καύκασο και την Κεντρική Ασία η γεωπολιτική θέση της Τουρκίας, ιδιαίτερα προς τη Μ. Ανατολή και την Κ. Ασία, έχει σ' αυτή τη φάση υποβαθμισθεί και από τις ΗΠΑ και από τους δυτικοευρωπαίους.

Τα μεγαλεπήβολα σχέδια Οζάλ για τουρκική ηγεμονία στις τουρκογενείς χώρες του Καυκάσου απέτυχαν πλήρως λόγω της ρωσικής αντίδρασης.

Η υποστήριξη της ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε. από τις ΗΠΑ και από τους δυτικοευρωπαίους χωρίς υποχρεωτικά να έχει λυθεί το κυπριακό είναι αποτέλεσμα αυτών των εξελίξεων. Έτσι η Κύπρος, αγκάθι επί Μακάριου στα σχέδιά τους, που αποτελεί λόγω γεωγραφικής θέσης στρατηγικό σημείο, θα περιέλθει στον έλεγχο τους.

Όμως οι εξελίξεις αυτές, που θα μπορούσαν ν' αξιοποιηθούν θετικά για την Κύπρο και την Ελλάδα, αν υπήρχε ελληνική εξωτερική και αμυντική πολιτική, αντίθετα προκαλούν σοβαρές ανησυχίες τόσο για τη λύση του κυπριακού όσο και για το Αιγαίο.

Ο περιορισμός του ανατολικού προσανατολισμού της Τουρκίας θα την καταστήσει επιθετικότερη στις διεκδικήσεις της

στο Αιγαίο με την υποστήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ. Η χώρα μας κινδυνεύει σοβαρά λόγω του δεδηλωμένου ενδοτισμού της κυβέρνησης Σημίτη.

Η κυβέρνηση εγκατέλειψε την Κύπρο (ενιαίο αμυντικό δόγμα, λύση στα πλαίσια των αποφάσεων του ΟΗΕ κ.λπ.) υποστηρίζοντας, απλώς την ένταξη της στην ΕΕ. Άφησε την κυπριακή ηγεσία μόνη της ενόπιον της προωθούμενης από τον ΟΗΕ (δηλ. από τις ΗΠΑ) λύσης της συνομοσπονδίας με μανδύα ομοσπονδίας. Ούτε και πρόκειται δυστυχώς να παρέμβει.

Η Τουρκία, προφανώς, θα συνδέσει οποιαδήποτε παραχώρηση στην Κύπρο, που υπό άλλες συνθήκες θα υποχρεωνόταν να κάνει χωρίς όρους, με ανταλλάγματα στο Αιγαίο και διατήρηση του δικαιώματος επέμβασης.

Τα παραμύθια ότι η ΕΕ θα προστατεύσει τα σύνορα κ.λπ. ή την Κύπρο από την Τουρκία είναι παλιά και δεν περνάν. Το μόνο βέβαιο είναι ότι πολύ σύντομα, εφ' όσον η Κύπρος ενταχθεί, η ΕΕ θα διαλύσει την ευημερούσα κυπριακή οικονομία και έτσι θα ...συγκλίνουν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι προς τα κάτω.

ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

Στις 26 Γενάρη πραγματοποιήθηκε η σύνοδος των μελών του Α.Σ.Κ.Ε.

Στο πρώτο μέρος της διαδικασίας έγινε συζήτηση πάνω στις διεθνείς και εσωτερικές εξελίξεις, με εισηγήσεις της Ε.Ε., που μαρτυρήθηκαν από τα άρθρα που περιλαμβάνει αυτό το φύλλο της "Ε". Κοινή ήταν η διαπίστωση ότι οι ποζιτικές εξελίξεις στην

Ελλάδα είναι πλέον απρόβλεπτες, χωρίς να αποκλείεται το ενδεχόμενο πρόωπων εκλογών οποιαδήποτε στιγμή. Στα πλαίσια των γεννιότερων προγραμματισμού μας προετοιμαζόμαστε και γι' αυτό το ενδεχόμενο και την αναγκαία οικονομική εξόφληση.

Στο δεύτερο μέρος έγινε ενημέρωση και συζήτηση για την πορεία της κίνησης για την Ε.Ε. Οι συνθήκες κρίνονται ευνοϊκές, γιατί η μαδιέρωση του ΕΥΡΕ σύντομα θα αποδειχθεί κερνητική για την Ελλάδα.

Στο διάγραμμα νόταμε και την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας με πολλές ευχές για την καινούργια χρονιά.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

• «**Ευχόμαστε να μην επαληθευθούν οι φόβοι μας για τα αποτελέσματα της επικείμενης επίσκεψης του πρωθυπουργού στις ΗΠΑ, στο βωμό της πάση θυσία παραμονής στην εξουσία, ούτε και ο τίτλος του "από το εξωτερικόν" υπουργού μας», αναφέρεται σε ανακοίνωση του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΑΣΚΕ), στην οποία γίνεται η παρατήρηση ότι «αν αληθεύουν οι δηλώσεις του Αμερικανού εκπροσώπου (Μπάουτσερ), ότι η απάλειψη των ανατολικών συνόρων μας "είναι προϊόν κοινής συνεργασίας Ελλάδας - Τουρκίας και ΗΠΑ", τότε ξεπεράστηκαν κατά πολύ τα όρια της καρβαφικής "ποικίλης δράσης των στοχαστικών προσαρμογών"...**».

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Αν η αριστερά είχε πάντοτε την υποχρέωση να μην περιορίζεται στην καταγγελία του καπιταλιστικού συστήματος, αλλά να προβάλλει και το δικό της όραμα, αυτή την υποχρέωση έχει πολύ περισσότερο σήμερα, ύστερα από την κατάρρευση, ανατροπή ή μετάλλαξη σχεδόν όλων των καθεστώτων που εγκαθιδρύθηκαν στο όνομα της αριστεράς

Το ΑΣΚΕ από την ίδρυσή του το 1984 είχε διακηρύξει ότι οραματίζεται μια σοσιαλιστική κοινωνία με κατοχυρωμένες όλες τις πολιτικές και λαϊκές ελευθερίες. "Σοσιαλισμός" χωρίς ελευθερίες δεν είναι σοσιαλισμός και γι' αυτό δε μπορεί να επιβιώσει, είχαμε γράψει σε άρθρο μας στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ το 1986, προβλέποντας τις εξελίξεις μετά το 1989.

Η συμμετοχή ΟΛΩΝ των πολιτών στη διαμόρφωση των αποφάσεων και στην ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής δεν πρέπει και δε μπορεί να εκφράζεται μόνο από ένα πολιτικό κόμμα, αλλά από πολλά κόμματα και πολλούς άλλους φορείς, όπως συνδικάτα, αυτοδιοίκηση, επιστημονικές και πολιτιστικές οργανώσεις κλπ. Για να είναι πραγματικός αυτός ο πλουραλισμός κι όχι πλασματικός, όπως στις χώρες της Αν. Ευρώπης, θα πρέπει ο καθένας από τους φορείς αυτούς να διατηρεί την αυτονομία του και να μην είναι κομματικό παράρτημα.

Η ίδια αντίληψη νομίζουμε ότι πρέπει να διακατέχει την αριστερά και σήμερα, που αγωνίζεται για την αλλαγή του κοινωνικού συστήματος. Το λαϊκό κίνημα δεν είναι υπόθεση ενός μόνο κόμματος ούτε μόνο των πολιτικών κομμάτων. Η μορφή του αγώνα που σήμερα διεξάγουμε καθορίζει εν πολλοίς και τη μορφή της σοσιαλιστικής κοινωνίας που οραματιζόμαστε.

Στα πλαίσια αυτών των αρχών το ΑΣΚΕ είναι αντίθετο με τη μέχρι τώρα κυρίαρχη πρακτική στους μαζικούς χώρους, όπου γραμμές και ψηφοδέλτια διαμορφώνονται σε κομματικά γραφεία. Θέλοντας να δώσουμε αυτό το μήνυμα, στο βαθμό που μας επιτρέπουν οι μικρές μας δυνάμεις, το ΑΣΚΕ έχει ως αρχή του τα μέλη του να συμμετέχουν μεν όσο πιο ενεργά μπορούν στους μαζικούς χώρους, αλλά να μην επιδιώκουν την εκλογή τους σε Διοικητικά ή Δημοτικά ή άλλα Συμβούλια, δηλ. να μη συμμετέχουν σε ψηφοδέλτια. Η επιθυμία μας είναι να διαμορφώνονται συνδικαλιστικές, δημοτικές ή άλλες Κινήσεις που να είναι μεν προοδευτικές

και πολιτικοποιημένες, αλλά να αναδύονται μέσα από τη ζωή και τις ανάγκες του κάθε μαζικού χώρου κι όσον αφορά στην τοπική αυτοδιοίκηση μέσα από την ζωή και τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας.

Φυσικά με τα σημερινά δεδομένα μια τέτοια ιδανική κατάσταση είναι δύσκολο να επιτευχθεί. Στην περίπτωση αυτή η επιδίωξη του ΑΣΚΕ είναι τουλάχιστον να διαμορφώνονται Κινήσεις με τη συμμετοχή και πολιτικών κομμάτων, με προοδευτικό χαρακτήρα, που να εξασφαλίζουν την ευρύτερη δυνατή κάλυψη, να έχουν ως υποψήφιο Δήμαρχο ή Νομάρχη άνθρωπο χωρίς κομματική ένταξη και με γενική αποδοχή και στο πρόγραμμά τους να προβλέπουν τη μεγαλύτερη δυνατή λαϊκή συμμετοχή για την ανάπτυξη του Δήμου ή του Νομού. Σε τέτοιες Κινήσεις τα μέλη του ΑΣΚΕ συμμετέχουν όσο πιο ενεργά μπορούν και εκφράζουν δημόσια την υποστήριξή τους προς αυτές (επαναλαμβάνουμε, χωρίς να εκθέτουν υποψηφιότητα).

Σε κάθε άλλη περίπτωση το ΑΣΚΕ και τα μέλη του δεν υποστηρίζουν δημόσια κανένα ψηφοδέλτιο και απλώς ψηφίζουν εκείνο το ψηφοδέλτιο που θεωρούν ότι έχει την πιο προοδευτική πολιτική κατεύθυνση και χαρακτηρίζεται από την πιο ειλικρινή και έντιμη προσπάθεια ανάπτυξης της τοπικής κοινωνίας.

Το λευκό αποτελεί την έσχατη επιλογή μας.

Η ελευθερία του τύπου

Για την κατάσταση στον τύπο που επικρατεί στη χώρα μας (και στο δυτικό κόσμο, που υπερηφανεύεται ότι προασπίζει τις ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα) είναι χαρακτηριστικό το δηλωτό δημοσίευμα στο ΠΟΝΤΙΚΙ 24/1/02.

Αν αυτή την αντιμετώπιση έχουν φωνές που είναι μισοενταχμένες στη λογική του ευεκτήματος ή (λόγω ιδεολογίας και ιστορίας) δεν έχουν προοπτική να εισακουστούν από τον πολύ κόσμο, μπορεί να φανταστεί κανείς τι γίνεται με άλλες φωνές, που ακριβώς του βασικές επιλογές της άρχουσας τάξης, όπως η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ε.Ε. Λε μέν έχουμε αυταπάτες...

● Παραλείπονται από τα «ρεπορτάζ» των περισσότερων εφημερίδων οι απόψεις των πολιτικών αρχηγών του ΚΚΕ και του ΣΥΝ σε κρίσιμες καινοβουλευτικές συζητήσεις.

● Κυκλοφορούν «εσωτερικές» λίστες σε πολλές εφημερίδες (δε μιλάμε για τα κανάλια όπου είναι καθεστώς...) «κομμένων» πολιτικών.

● «Απειθαρχοί» δημοσιογράφοι, που αρνούνται να αποδεχθούν αυτή την απαράδεκτη κατάσταση, κάλούνται... πλαγίως και εντέχνως να συνειστούν με το επιχείρημα που υποκρύπτει τη σαφή απειλή «οι καιροί είναι δύσκολοι στο χώρο...».

ΣΕ ΑΠΟΓΝΩΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΗΠΑ. Το σκάνδαλο άλλωστε της πτώχευσης της ENRON, πολύ πιο αξιοποιήσιμο πολιτικά από το Γουότεργκέιτ του Νίξον και τις φαιδρότητες του Κλίντον, είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου των ενδοαμερικανικών αντιθέσεων). Έτσι η ανάπαυλα που δόθηκε στην κυβέρνηση της «εκσυγχρονιστικής» διαχείρισης τελείωσε και ο Σημίτης κλήθηκε στην Ουάσιγκτον για να προσυπογράψει την προώθηση των αμερικανικών (και Εοκικών) σχεδίων στην περιοχή μας.

Δεν τηρήθηκε κανένα πρόσχημα. Δεν επέτρεψαν ούτε καν να δοθεί η εντύπωση ότι η ημερομηνία της επίσκεψης καθορίστηκε από κοινού. Πρωτοφανές στην παγκόσμια ιστορία της διπλωματίας.

Μετά απ' αυτό επιλέγησαν όλες οι ενέργειες, που θα σηματοδοτούσαν τον υποβιβασμό έως και εξευτελισμό της ελληνικής κυβέρνησης. Κατάπτυστο κείμενο για τρομοκράτες, άρνηση του Τσέινι να αντικρύσει το Σημίτη, άρνηση του Μπους για κοινή συνέντευξη τύπου (δεν έχει ξανασυμβεί), προκλητική προώθηση του «από το εξωτερικόν» υπουργού μας (που προαλείφεται μάλιστα ως μελλοντικός πρωθυπουργός και έσχατη κατάντια της χώρας μας). Και φαντάζεται κανείς τι κρυφά υπαγορεύτηκαν, έστω κι αν ο Σημίτης προκαταβολικά τα είχε αποδεχτεί όλα, χωρίς μάλιστα να κάνει ούτε καν μια αναφορά στην απάλειψη των συνόρων μας !! Και η εικόνα συμπληρώνεται με την άκρως αντίθετη υποδοχή του Ετσεβίτ. Επιχειρούν πάλι αυτό που προσπάθησαν με τη χούντα, το Μητσοτάκη, το Νταβός του '87 και που τώρα έχουν την ευσεβή ελπίδα πως θα το κατορθώσουν με το Γιωργάκη: Αμερικανική κυριαρχία στο Αιγαίο, πάνω σε μια Ελληνοτουρκική συγκυριαρχία !

Πώς να «κυβερνήσει», πλέον, ο Σημίτης :

Όσο κι αν στηρίζεται η κυβέρνηση (με απειλές ή παροχές) από όλα τα ΜΜΕ, πώς μπορεί να γίνουν ανεκτά ο «αναβαθμισμένος» ελληνοτουρκικός διάλογος ή οι «μη ανακοινώσιμες» μυστικές συμφωνίες ; Και, φυσικά, πώς να αντιμετωπίσεις τη λαίλαπα που έρχεται με την υποδούλωση της χώρας στο χρηματιστικοτραπεζικό ΕΥΡΩ τις ιδιωτικοποιήσεις, που αντί για, πρόσκαιρη έστω, ανακούφιση του προϋπολογισμού απαιτούν πολύ μεγάλη προίκα την πυριτιδαποθήκη του ασφαλιστικού, του αγροτικού, της ογκούμενης ανεργίας και της πανδημικής διαφθοράς ή το φρικαλέο δράμα που κνοφορείται από την περιπέτεια της Ολυμπιάδας του 2004 (ξεκίνησε με

προϋπολογισμό 600 – 700 δις και εκτοξεύεται στα 3.5 τρις. Μέρος μόνον αυτών να είχε διατεθεί για την ανάπτυξη και μάλιστα εκτός Αττικής, η χώρα μας θα γινόταν αγνώριστη!); Πώς, ακόμη, να αντισταθεί στο μοχλό ανατροπής που συνιστούν οι απειλές για τρομολίστες, έστω κι αν δημοσιεύονται ψεύτικες, για να θολώσουν τα νερά ή στην απειλή πανωλεθρίας στις δημοτικές εκλογές ;

Τα πάντα, πλέον, ανοικτά

Αυτά, αναγκαστικά αποτελέσματα του πολιτικού συστήματος εξάρτησης-υποδούλωσης, δεν μπορούν να τα αντέξουν ούτε οι οπαδοί του κυβερνώντος κόμματος, παρά τα όποια, πραγματικά ή φανταστικά οφέλη της εξουσίας. Και τούτο οδηγεί και στην ενδοπασοκική παθογένεια, πέρα από την ευκαιρία που δημιουργεί στις ιδιαίτερες αντιθέσεις, προσωπικές και εξωτερικών επιρροών, να εκδηλώνονται απροκάλυπτα.

Δημιουργείται, έτσι, αδιέξοδο, και δεν μπορεί να αποτελέσει λύση μια νίκη της ΝΔ, γι' αυτό και είναι συζητήσιμο αν πράγματι την επιδιώκει... Πώς να τα αντιμετωπίσει, όταν δε θα υπάρχει και η δικαιολογία του «αριστερού» ή του «προοδευτικού» της «κεντροαριστεράς» επιτέλους; (ίσως γι' αυτό και η Ντόρα σκέπτεται να αποδράσει στη Δημαρχία!)

Η σκέψη πάλι να αντικατασταθεί ο Σημίτης τώρα προσκρούει στην αντίθεση του ίδιου και των «εξαπτέρυγων» του, που πιθανόν να επιλέξουν ήττα (με πρόωρες ανά πάσα στιγμή εκλογές), αλλά με δικό τους, επιτέλους, κόμμα!

Απόγνωση στους σχεδιαστές και τα ανδρείκελα, ελπίδα όμως για προοπτικές μιας άλλης πορείας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΩ

Η κατάργηση του εθνικού νομίσματος και η καθιέρωση του ΕΥΡΩ αφαιρεί καί τυπικά το δικαίωμα της χώρας μας να έχει εθνική οικονομία προς όφελος του ελληνικού λαού. Θα αποφασίζει η ΕΚΤ και το διευθυντήριο της κοινότητας.

Οι συνέπειες θα γίνουν σύντομα ορατές. Συρρίκνωση της εναπομείνουσας ελληνικής παραγωγής, αύξηση τιμών, ελλειμμάτων, δημόσιου χρέους, δανεισμού, φορολογίας και ανεργίας καθώς και μείωση πραγματικών μισθών και κοινωνικών δαπανών.

Η διαφανόμενη πλέον, λόγω ΟΝΕ, δυσκολία πληρωμής των υποχρεώσεων του δημοσίου μας φέρνει πιο κοντά στην τύχη της Αργεντινής.

28/12/01